

ha und hinter dem Relativ (yāsya 484,1; 938,4) sehr oft adverbiale Bedeutung: *bekanntlich, ja*.

-yām 1) 19,1; 20,6; 42,3; 50,1; 51,1; 61,3; 80,7; 326,16; 355,7; 456,17; 463,6; 491,6; 492,13; 584,7; 642,1; 695,4; 718,2. 3; 773,2; 796,5; 810,7; 837,4; 867,1; 906,3; 997,1. 3. 4. — 2) 110,3; 221,8; 969,1. 2. — 3) 727,8; 750,3; 773,7; 820,11.

-iām 2) 37,11; 386,4. 5. 6. 8; 485,4; 701,7; 52,1; 673,5.

-yād 1) 61,15 (s. o.); 105,13; 213,4; 296,1; 360,10; 400,5; 492,1; 503,3; 504,2; 582,14; 584,6; 626,24; 635,7; 651,18; 894,7. — 3) 301,9; 347,1; 485,16. — 4) 63,4 — 7; 139,2; 151,2; 308,6; 459,3 (nú ~); 461,13; 484,1; 535,2; 705,17. 18; 915,8; 952,8; 938,4.

-iād 1) 823,2; 852,2. — 3) 88,5; 100,17; 468,4; 485,16.

-iāsya 2) 386,3.

-yā [d.] 1) 122,4; 311,8; 326,17. 18; 427,2;

tyaj, ursprünglich „fortschleudern, fortstossen“ [vgl. BR. Bed. 3], daher 1) *verstossen, verlassen, im Stich lassen* [A.]; 2) *hingeben, daranwagen* [A.].

Perf. stark tityāj:

-ja [3. s.] 1) sákhāyam 897,6.

Verbale tyāj

enthalten mit der Bed. 2) in tanū-, su-tyāj.

tyājas, n., 1) *Wurfwaffe*, ein auf den Feind geschleudertes schwerer (gurú), grosser (máhi, máh) oder scharfer (tigmá) Körper [von tyaj]; 2) *Angriff, Gewaltthat*.

-as 1) ná tám tigmám caná ~ ná drāsāt abhí tám gurú 667,7; tát indras indunā devésu cid dhārayāte máhi ~ 970,6. — 2) 905,6 (neben énas).

-asā 1) sánutyena ~ mártiasya vanuṣyātām ápi cīrṣā vāvīktam 503,10; indras

ca ná ~ ví hrunāti tát 166,12; yám tvám .. déva pási mártam ánhas 444,1. — 2) pitúr suāsya ~ níbādhitam 119,8.

-asas [G.] 1) mahás cid asi ~ varūtā 169,1; kás vām mahás cid ~ abhíke, uruṣyátam ... 339,4.

tyajás, m., *Sprössling* [von tyaj].
-ásam 836,3 ékasya cid ~ mártiasya.
tyāgá, m., *Hingabe des Lebens* [von tyaj 2].
-ám mithás yād ~ ubhāyāsas ágman 320,3.

tradá, m., *Eröffner, Freimacher, Spender* [von trd].

-ám 665,28 (vājasya gómatas).
trayá, a., *dreifach* [von trí].
-áni dhâma 871,2.

trayadhâ s. tredhâ.
(trayayâyya), trayayâyya, a., *zu behüten, zu beschützen* [von trā].

-as 443,7 sūnūs ná.
trāyastriṅcat, f., *dreiunddreissig*.
-atam tân (devân) ~ â vaha 45,2.

tras [Cu. 244], *zittern, beben vor* [Ab.].
Mit ápa, *zitternd fliehen vor* [Ab.].

Stamm trāsa:
-anti yāsya ~ çávasas 455,4.

Imperf. atrasa:
-an ápa: mát 921,8 (tās ~ rathasprīças ná áçvās). — nis: támiṣicīs (ámivās) 668,11.

Part. tarásat (für trāsāt):
-ntī ~ ná bhujyús 921,8.

trasá-dasyu, m., Eigenname eines freigelegenen Fürsten und Schützlings der Götter [eigentlich der, dessen Feinde (dásyu) zittern, trasa von tras].

-us 334,1; 381,3; 639,36. 21; 656,7; 657,7; 976,5.

-um 112,14; 338,8. 9 (rājānam); 535,3; 628,42. -os 387,8 (sūrés).
-avi 1018,10.

trā, Erweiterung von tar (Bed. 13), 1) *beschützen, behüten* [A.]; 2) *behüten* [A.] vor [Ab.], *retten* [A.] vor [Ab.].

Stamm I. trā:
-āsva 1) nas tanúas 833,7; adyá-adyā çuás-çuas', indra ~ paré ca nas 670,17.

-ādhvam 2) nas nigúras, avapádas 220,6.
-ādhvam 1) nas 650,3.

Stamm II. trāya:
-ase 1) yám 680,4; 833,4; jánam 214,4.

-adhve 1) yám 407,15; 575,1; 861,14.

-ante 1) yám 647,17.
-asva 1) nas 535,7.
-atām [3. s.] 1) (erg. imám) 963,5.

trāya:
-asva 1) grīnatás ma-ghónas 848,15; grīnatás utá stin 974,4. — 2) tân druhás nidás 532,8.

-atām [3. s.] 1) (nas) 106,7; 351,7 (trātā).

III. Doppelstamm trāsa [s. u. tar]:
-ate [3. s.] 2) nas duritāt 128,5; nas várūnasya dhūrtés 128,7.

Perf. tatrā, tatr:
-re [3. s. me.] 2) tās nas kaṇūkayántis sumédhas ~ ánhasas 958,7.